

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 65.

V Ljubljani, v sredo 20. marca 1889.

Letnik XVII.

Hotel „Avstrija“.

Kedarkoli se v Slovencih kdo spomni in javno priznava, da narod naš spada k veliki rodbini slovanski, vselej so se oglasili takoj nemški nacionalci ter proglašali brez političnih dokazov take pojave naše za panslavizem veleizdajnega pomena. Ker je vest naša čista, ne bojimo se sličnih udavačev, kajti nijeden pošten in resnicoljuben mož ne dvoji o čistem domoljubju slovenskega naroda, kateremu, hvala Bogu, ne treba znova in zopet dokazovati in očitno izpostavljati na ogled tega svojega prepričanja.

Negovanje slovanske vzajemnosti imelo je, ima in bode imelo za nas vselej samo kulturn in naroden pomen, a nikoli političnega. Spadajoči in priznavajoči se k veliki slovanski rodbini še ne prelamljamo udanosti in zvestobe do vladarskega rodu in Avstrije, kateri smo bili Slovenci vselej in tudi moramo ostati zvesti avstrijski državljan. Nam zadostuje Avstrija, v koji vkupe s svojimi brati ne nadkriljujemo samo številno, temveč tudi v drugih ozirih mnoge narodnosti, s katerimi ste nas združili zvestoba in udanost do našega ljubljenege cesarja.

Drugače je to pri nekaterih avstrijskih Nemcih, ki so po besedi „nacionalci“. Koliko jih ima Avstrija, pokazalo se bode pri prihodnjih volitvah v državni zbor. Konservativni Nemci iz planinskih dežel so nedvojbeno zvesti Avstriji. A ne takó vsi nemški „nacionalci“! Dne 8. t. m. je nemško-narodni poslanec iz Silezije, Türk, v državnem zboru odkrito povedal svoje namene, ki so tudi lastni nekemu delu avstrijskih državljanov. Dosti dolgo čakali so slovanski listi, nađejajoč se, da bodo vsaj takozvani liberalni Nemci — odbacnili Türka, ker je to njih dolžnost. To se ni zgodilo. V državnem zboru, kjer sedi toliko nemško-liberalnih govornikov, onemela so vsa usta, in nijeden nemški liberalci si še upal ni zavrniti Türka in njegovega sovrstnika z Jägerndorfa dr. Mengerja, ki je prej ta dan jako

robato in neosnovano napadal deželo našo in njenega predsednika, velečislana g. barona Winklerja.

V svojem govoru v državnem zboru nazival je poslanec Türk državo našo „hotel Avstrija“, ker je baje prenočišče za narodnosti brez podstrešja — in samo v najemu. Avstrijski Nemci se neprestano preganjani in tirani, čutijo se zapuščene in odrivane v svojem domu. „Nagon, da se varujemo in ohranimo, sili nas“ — takó je kričal Türk v zbornici — „da si poiščemo varnega domovja kje drugje“ — to je namreč pri velikem nemškem narodu v sosedstvu. „Domoljubnim“ nemško-narodnim listom so bile te besede tako všeč, da pišejo o njih cele uvodne članke.

Nagon ohranjenja samega sebe! Pretpevši trpko šolo tlačenja, pritiska in brezpravnosti, ki je merilo na naše iztrebljenje, vemo to najbolje mi, kot narod slovanski namreč, kako vrednost ima za vsak tlačen narod živ nagon, da se ohrani. V Avstriji pa, kjer se je doslej najbolje še godilo in se godi Nemcem, nima neka stranka med njimi najmanjšega povoda in tehtnega vzroka, da si išče novega domovja in prosi Bismarckove pomoči. O tlačenju in pritiskanju avstrijskih Nemcev gledé njih narodnih pravic ni duha ni sluha; kdor trdi nasprotno, ta zlomiselnó bėga kratkovidne in neizobražene svoje sodržavljane. Možno, da boli Nemca, ker je izpodrinjen s svoje postanke, katere se je bil nasilno polastil na škodo drugih narodov; v Avstriji pa Nemcev nihče ne tlači in jim ne jemlje njih pravic. Da, celó te neprirojene nadvlade mu izpuliti ne moremo.

Na steno slikati bedo tlačenega naroda, akoravno je to neresnica in izmišljotina, to je sramotno in lokavo. Žal, da ima Türk mnogo somišljenikov tudi med nami, ki menijo potlačiti naroda slovenskega glasove.

Z druge strani pa moramo naglašati, da Türk niti ne pozná avstrijske zgodovine. Resnica je, da Slovani že davno bivajo na svoji zemlji, ne kot najemniki, ampak kot pravni lastniki. Češka in Ogerska ste bili samostojni kraljestvi in še-le l. 1526. ste

se prostovoljno pridružili habsburški dinastiji. Že od nekđaj prebiva na zemlji slovanski tudi naš rod. Galicija je bila del velikega, samostojnega kraljestva poljskega. Avstrija je pač velika hiša, v kateri po dedni pravici prebivajo razni narodi, a več sob so jim vzeli nemški naseljenci. Do nedavnega časa so ravno Nemci imeli v oblasti najlepše sobane v tej hiši, in le Slovani so prebivali v „nezdravih beznicah in dobivali slabo hrano“. Že davno bi bila razpala ta hiša, ko bi jo branili le nemški gostje, kakor so Türk, Schönerer in drugi.

Še nikoli ni Nemčija rešila Avstrije v nesreči, temveč zvesti in hrabri njeni sinovi in tudi sedaj se ne boji „nemške pomoči“. Naj si pragerman Türk „drugje poišče varnejšega domovja“, ako mu drago. Bismarck hitro požene čez mejo take kričaje. V „hotelu Avstrija“ pa so tolerantnejši krčmarji, in mi Slovani ne bodemo pretakali solz za onimi, katerim ne diši hrana v avstrijskem hotelu.

Govor poslanca Šukljeja

v državnozborni seji dne 28. februarja t. l.

(Dalje.)

Čudno je — in jako sem presenečen — da je v proračunskih zadevah takó izveden mož, kakor je g. poslanec Menger, predlagal pri pošti proračunanje po triletnem premeru.

Vsak začetnik v proračunskih zadevah Vam mora povedati, da bi tako proračunanje imelo slab izid. Glavna točka je „pisemska poštnina“, ker znaša povprek polovico skupnih kosmatih poštnih dohodkov. Tu mora vsakdo priznavati, da so pri le količkah normalnih razmerah vsako leto dohodki večji, da naraščajo v enakomernih odstotkih.

Z naravnim pomnoževanjem prebivalstva, razširjevanjem pisnega znanja in vedno večjim številom poštnih zavodov množiti se mora tudi dopisovanje, ž njim pa tudi kosmati dohodek.

Ko bi se hotelo takó proračunati, kakor je to tukaj nasvetoval g. poslanec Menger, kaj bi sledilo? Popolnoma napačna podoba. Napravil sem račun za

LISTEK.

Pripovedka zimskih večerov.

Sedeli smo ta večer vsi nekako zaspano. V peči je močno plapolal in prasketal ogenj, kakor je to navada pri večem vetru, a v nizka okna se je odbijal v snegometežu droben, zmrzel sneg kakor peščena zrnca. Ženske so pulile perje pri mizi poleg peči in mi možje smo kadéč napravili ozek krog okolo peči. Pri pogostem umolku naših pogovorov — kateri ne vém zakaj, so se glasili skoro polušepetajoč — bilo je začuti hrapavo oddihanje stare babice, ki je zaspala za pečjo, predenje mačka, prasketanje treske, izdrtje ali pretrganje močnejše brke od perja in enakomerni „tik-tak“ začrnele ure — óni grozni jednoobrazni glas, ki nas proganja v nočéh. Vsi, kakor bi se bili pogreznili v svoje misli. Včasih je zadremala katera delavk, naklonivši polagoma glavo na prsa, samo prsti so še gomezgetali po praznem na mizi, kot bi še vedno pulili perje. Tedaj jo je dregnila katera od tovarišic v bok, ali pokropila jo z vodo. Splašenje — izbužljene oči — smeh!

„Oh Bog,“ je vzdihnila gospodinja. „Kakšno

puljenje je to brez pripovedek o strahovih! Kako je bilo to drugače v mojih mladih letih!“

„Svet napreduje,“ zamrmral je ironično moj sosed, osivel stariček s pergamentovim čelom in pepelnatim obrazom.

„Pojdite, pojdite,“ ugovarjala je gospodinja. „Kakšen napredek je to, če govorite vedno o tem Napoleonu in Bismarcku? Kaj je nam mar za nju! Bolje je začeti o čem groznem. Tu se iskré vsem oči in lasje se ježijo, a trepalnice se stisnejo še le po polnóči.“

Evo praktičen pomen pripovedek in povesti!

Stariček se je nasmehaval in vlekel dim iz pipe s takim nasiljem, da je imel obraz jednak polukrogli.

„Počakajte,“ je rekel kakor za sebe, „če vas to vzdrži spanja, tedaj ne bo brez koristi govorjeno, in jaz vam morem povedati nekaj po vaši volji.“

„Tako le hitro, strije,“ priganjale so živo ženske in v sobi je zavladalo po kratkem slavnostnem šumu pozorno molčanje. Stariček je bil znan kot izkušen človek, dober pripovedovalec in, kar je največ veljalo: vedno resnico govoreč. Pravi stari pismo-učenič!

„Poznali ste morebiti vsi Ročka,“ počel je, ne

da bi premenil glas, ter tlačil svojo leseno „lulo“, „zares, vsaj se ga še morete spominjati! Rujavega lica od osepnic, dolg kakor bilka in k temu še lenuh, pijanec na tuje troške, kvartavec in lažnik tako brezsrmen, da vže sam ni vedel, jeli govori resnico, ali laž. — Svojo ženo je spravil v grob. — To je vedel vsakdo in tudi za njo skoro plakal. Bila je tiha, slaba ženska, često bolehná, toda pri delu je bilo veselje pogledati na njo. Domá pred možem ni izlezla iz kóta. Tresla se je, ko je slišala njegove korake. A on tudi na njo ni tiho izpregovoril. Kolikor besed, toliko kriča. Tudi po palci je kmalu segel. To je bilo stvarjenje!“

Ko je umrla (bilo je to dan pred sv. Katarino), rekel je vsakdo očitno, da jo je umučil, in ni bilo nobenega, ki bi je ne bil pomiloval. Samo on, nečimnež (naj me Bog ne kaznuje — ker je vže na pravici božji), on se je potuhneno smijal, kakor bi hotel reči: Naposled imam mir in sem svoboden. — Nu, dobro; dokler je bil dan, ni bilo mu nič. Tekel je v farovž, k grobarju, k mizarju po rakvo, in od teh v krčmo. Ženo so med tem sosedinje pripravile na oder, ker so vedele, da se on tega dela ne lotí. Zvečer je bilo huje. Sosedje so ga zbadali v krčmi z ostrimi besedami, in ker ni hotel razu-

leto 1888. Razložek bi tukaj znašal — vspeh je že znan ter se poravnava do 48.000 gld. z državnim proračunom okroglih 14 milijonov — po računu gospoda poslanca Mengerja bi tedaj razložek znašal več ko za eden milijon gold. primanjkljaja.

Kar pa se konečno tiče vožne pošte, upam, da se bodo pokrili odsekovi zneski. Proti pretečenemu letu se ni več proračunilo, nastopile pa so v novjšem času okoliščine — pri tem še „en passant“ dovolj opozarjati na zadnjo pogodbo z Ogersko —, ki vsiljuje nado, da bodo tudi tukaj ugodnejši postali dohodki.

Pri brzjavu mora se že zaradi tega računati na večje dohodke, ker je država prevzela postaje dunajske zasebne brzjavne družbe v lastno upravo in je tudi tukaj vspeh jako ugoden. Jaz za svoj del sem tedaj prepričan, da se sicer ne bo dosegla prvotna vladna številka, pač pa ona proračunskega odseka, ki je za 254.000 gld. nižja.

Neumeven mi je — in menim, da se je to zgodilo le pour l'honneur du drapeau — ugovor, ki se je navedel zoper proračun državnih železnic. Pobijali so se tukaj sicer, kolikor sem razumel, le postavki dohodkov od prevažanja na zapadnih državnih železnicah. Proračunski odsek je namreč vsprejel namestu vladne številke s 36.668.300 gld. višjo s 36.900.000 gld., primeroma znesek, ki nam kaže vspeh leta 1887. Na neprimeroma ugodnejši vspeh leta 1888 se popolnoma opravičeno ni oziralo, kajti leto 1888 je bilo izredno ugodno.

Da se pa opraviči ta postavka, dovoljujem si vendar pri tem opozarjati na to, da se je od leta 1887 naprej jako pomnožilo število kilometrov zapadnih državnih železnic, in sicer znaša ta razložek, ako se ne motim, blizu 130 kilometrov. Seveda se mora to izraziti tudi v kosmatih dohodkih. Sicer pa, da še bolj pomirim v tem oziru gospoda poslanca kernovskega, navedel Vam bom izkaz o dohodkih od prevoznje leta 1889. Iz tega izkaza bo mogel gospod poslanec razvideti, da se je izredno ugodno zaključil letošnji mesec januarij, mnogo ugodneje kakor isti mesec v proračunskem odseku za ne-normalno proglašene leto 1888. (Čujte! na desnici.) Dohodki pro januarij 1889 so se namreč v primeri z onimi meseca januarija 1888 pomnožili na vseh progah državnih železnic za celih 585.791 goldinarjev. Od tega zneska spada na zapadne državne železnice večji dohodek 371.413 gld. Menim tedaj, da ne bodo odslej kaj veljali ti ugovori.

Posrečilo se mi je torej vsaj deloma dokazati, da se ne sme pretesnosrčno soditi o prebitku, ki ga imamo za leto 1889, in da se sme povsem smatrati za realen prebitek.

Še druga okoliščina je, na katero se moram s svojega stališča tudi ozirati. Ta okoliščina leži v razmerji mej neposrednimi in posrednimi davki, kakor jih vidimo v letošnjem proračunu. Neposredni davki znašajo letos 103.360.000 gld., posredni davki pa, h katerim prištevam carine, vžitnino, davčni monopol z loterijo vred in dr., 320.910.677 gld.

Razmerje je enako 1 : 3-1. Ako primerjate prejšnje leto, najdete na podlagi izračunjenja, za katero smem pač jamčiti, namreč po odbitku carin, ki so bistveno prehodna točka, po izločitvi nagrad, povračil in propinacijske odškodnine, da so se posredni

davki pomnožili za 26.750.419 gld. Kaj sledi iz tega znatnega povišanja posrednih davkov?

Jaz sam sem prvi, ki priznava, da so posredni davki opravičeni v davčnem sistemu dandanašnje države.

Ne strinjam se v tem oziru popolnoma z izvrstnim gališkim zastopnikom vitevom Javorskim, veliko manj še pa moram pritrdjevati gosp. poslancu Neuwirthu, ki nas je lansko leto povodom špiritue razprave opozoril na oni znani spis Lassallejev: „Posredni davek in položaj delavskih krogov.“ Svetoval nam je, naj temeljito pregledamo to knjigo, ki je uničevalna kritika posrednjega davka. Ta spis, katerega jedro se more pač izraziti s tem, da po Lassallejevem izreku posredni davki pomenijo za bourgeoisie (srednji stan) staro davčno oprostitev plemstva, po mojem skromnem mnenju ni nič drugega, nego brezumno pretiravanje socijalistične teorije. V davčnem vprašanju je za-me eden stavek nepremakljiv: Skrbite za potrebe dandanašnje države s pravim razmerjem mej neposrednimi in posrednimi davki. Vprašanje je tukaj vedno le to, ali je to razmerje dejanski pravo. Jaz zanikujem. Celi naš davčni sistem ima to hibo, da znamo prav dobro zgrabiti majhnega in srednjega davkoplačevalca, zaprta pa nam je pot, ako hočemo obremeniti velikega, bogatega davkoplačevalca. (Prav res! na desnici.) Rekel bi s pesnikom: dat veniam corvis, vexat censura columbas. S tem, da smo poskočili s posrednimi davki, obložili smo pred vsem ravno malega moža. Večina teh dohodkov se pobira iz žepov manjših ljudi. Glasoval sem lansko leto, in ne sramujem se tega, za davčne predloge, akoravno so nam bile že naprej posledice znane. Storil sem to, ker sta pred vsem sladkor in žganje primerna predmeta za pametno užitninsko obdačenje. Po mojem notranjem občutku pa nas opravičevanje teh davkov nikakor ne oproščuje dolžnosti skrbeti za to, da se enakomerno razdeli davčno breme in primerno razbremenijo majhni davkoplačevalci.

Lansko leto smo glasovali za povišanje teh davkov, ker smo se zanašali, da bo na eni strani iz državnega gospodarstva zginil primanjkljaj, na drugi strani pa, da se bodo mogle olajšati posebno težeče davščine. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. marca.

Notranje dežele.

Včeraj, prvi dan *dunajskih občinskih volitev*, bil je nesrečen dan za židovsko-liberalno stranko. Razven v prvem in drugem okraju, kjer so dobili kandidatje združenih kristijanov dostojno manjšino, podlegli so v vseh ostalih okrajih liberalci in z njimi zvezani demokratje. Zmagali so: V I. okraju liberalci Noske in Winkler; v II. okraju liberalci Josip Mumb, Franc Bernert, K. Axmann in Tagleicht; v III. okraju kandidatje združenih kristijanov Karl Hörmann, Adam Melcinšek in Schneeweiss; v IV. okraju ni bilo volitve; v V. okraju kandidatje združenih kristijanov Mayer, Becker in Pfister; v VI. okraju kandidat združenih kristijanov Mayer; v VII. kandidata združenih kristijanov Gregor in Weitman; v VIII. antisemit Slama in v IX. okraju kapelan votivne cerkve in kandidat združenih kristijanov, Ad. Lačka. Vsega skupaj so zdru-

ženi kristijani pridobili od liberalcev in demokratov devet sedežev v mestnem zboru naše avstrijske prestolnice.

Moravski deželni šolski svet je razposlal vsem okrajnim šolskim svetom ukaz, ki učiteljem prepoveduje vsakršne politične agitacije ter preti s strogimi kaznimi. Okrajni šolski nadzorniki so odgovorni za to, da se bo točno izpolnjevala ta naredba.

Vesti o neizogibni krizi v *ogerskem ministertvu* se potrjujejo. Premembe, ki se bodo vršile, ne zadevajo samo finančnega ministerstva, katero bi Tisza rad izročil drž. tajniku Weckerleju, sam pa bi potem od Orczyja prevzel poleg predsedstva tudi še notranje zadeve, marveč se tudi govori, da hoče trgovinski minister Szechenyi odstopiti zaradi slabega zdravja. Kot njegov naslednik se imenuje grof Julij Szapary. Isto tako se bo odpovedal pravosodni minister Fabinyi, kateremu bi sledil v službi državni nadpravnik Kozma, jako priljubljena oseba.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ javlja iz Peterburga važno ali vsaj zanimivo novico, da namerava ruski dvor *čnogorskemu* knezu Nikolaju podariti tisoč Cuming-pusk s primernim streljivom. Troški za ta dar se bodo pokrili z denarjem, ki se bo nabral mej člani ruske carske hiše. Car namerava ta načrt izvršiti takoj, kakor se bo konečno sklenilo, da se uvedejo v rusko armado Cuming-puške. — Kakor se poroča iz Cetinja, došel je tjejak dne 10. t. m. princ Karagjorgjevič, ki ne bo v bližnjem času zopet odpotoval, kakor je to nameraval, marveč bo zaradi srbskih dogodkov ostal doma.

Zunanji finančni svet je *srbski* prevrat mirno vsprejel. Srbski državni kredit vsled kraljevega odstopa ni trpel, marveč se je še celó utrdil. Vlada je dobila več ponudb zaradi novih posojil, a jih je za sedaj odklonila. Ministerstvo namerava pred vsem potom konvertovanja zmanjšati obrestno potrebsčino za državni dolg. — Javno mnenje v Srbiji vedno glasneje zahteva, da se povrneto v domovino kraljica Natalija in metropolit. Odposlanec srbskega regentstva, Vaziljevič, je došel včeraj v Jalto, kjer je kraljici predložil v podpis neko pogodbo. O tej Natalija noče ničesa vedeti, ker baje še vedno namerava prositi za presodbo duhovskih in posvetnih oblastnij v zadevi ločenega zakona. Rekla pa je Vaziljeviču, da je vse odpustila kralju in želi, da bi mu odpustil tudi Bog. — Srbski poslanik na ruskem dvoru, Simić, je odpotoval iz Peterburga v Belgrad; jedni pravijo, da v zasebnih zadevah, drugi zopet, da mu bo vlada dala važna navodila, ali ga nadomestila s Prostičem. Slednji je tesen prijatelj Rističev, Simić je pa odločen pristaš radikalne stranke. Žalostno bi bilo, ko bi to vprašanje razrušilo sporazumljenje mej radikalc in liberalci. — „Journal de St. Pé.“ z zadoščenjem naglašja, da je pričelo tudi vže avstrijsko časopisje mirneje in treznejše soditi o položaji v Srbiji. Taka sodba je tudi popolnoma primerna dejanskim razmeram ter znova jamči za red in splošnji mir.

Uvodni članek *bolgarskega* vladnega lista „Srebode“ dne 17. t. m. ostro kritikuje rusko politiko na balkanskem poluotoku ter priporoča balkanskim državam, naj se tesneje pridružijo ona drugi, kajti ruska politika hoče pred vsem zatreti vse, kar je bolgarsko. Sovraštvo Bolgarov do Rusije bo minolo še le tisti dan, ko bo Rusija dovolila, da se Bolgarija proglasi za kraljestvo, na čelu mu princ Ferdinand. — Kmetsko prebivalstvo nekaterih okrajev, kot v Plevni, Lukovitu itd., pričelo je sklicavati ljudske shode, na katerih potem zahteva, naj eksarh odstavi dotične metropolit. To so posledice prepira mej sinodo in vlado. — Glavna belovarska roparja, Savova in Trajkova, so minole dni v Taster-Pazardjiku obesili. — Zadnji čas so v Sofiji in po

meti, vrgli so ga ven. Kam iti? Imel je le jedno sobico, a tam leži mrlje na klopi. K sebi, to je vedel, da ga tako nihče ne vzame (tako je bil priljubljen), a nekje na senu spati — k temu je bila zima takrat nekoliko premrzla. (Dalje sledi.)

Zgorela za — sina.

(Critica iz gorskega življenja.)

Okolu kočje udove Zalaznikove širil se je neki sumljiv smrad, kmalu na to šine skozi streho male kolnice dim — a takoj za njim pa plamen!

„Pri Zalaznikovih gori!“ odmevalo je od vseh strani — in tolpe vaščanov hitele so h koči. Nekateri moške preskočijo nizki plot, ženó se čez neprostrano dvorišče, odtodi k durmi.

„Nikogar ni doma!“ oglašja se povsodi glas, — „a ondi, v ónem kotu kar póka plamen, in Zalaznica, Bog vedi, kje je — — —“

Da, stare Zalaznice vdove ni bilo doma, ni je bilo v koči, ko se je unel ogenj — ko je počelo goreti! Predvčerašnjim prejela je pismo od sina. — „Pozdravljam vas, draga mati, tisočkrat in po jutranjem pridem — pridem gotovo ter ostanem vedno pri vas!“ —

Takó je pisal sin, ki je bil pri vojaki, svoji dragi materi, edini sin!

Vdova Zalaznikova je vse lepó pospravila, počedila po koči, da bi bilo vse čedno; drugi dan pa zakuri v peči, spéče pogačo, da bi ž njo postregla, počastila svojega sina.

Ko vse vredi, pogrebe pepel, spravi ga in z usmevom na ustnih hiti na hribček k Strelóvim poročat, da jutri vže pride njen sin — Matijček!

In ko se takó podviza ter hiti k Strelóvim na hribček in vsa spehana vpraša po Ančiki, vname se v kolnici pepel, nastane sumljivi smrad in dim — in nato švigne plamen skozi streho.

Oj, Zalaznica je ondi na hribčku, tū pa razsaja divji živelj, póka ogenj in se vali dim skozi vrata in okna; kakó gasilci razbijajo in brskajo, da bi mogli prodreti v kočjo, da bi odnesli iz nje še in rešili, kar je možno rešiti in oti.

Zalaznico so morali od Strelóvih prinesti doli s hriba. In ko jo privedejo do ognja, in ona odpre oči ter ugleda valeči se dim iz strehe svoje kočje — omedli v drugo.

In zopet se vzdrami in zavé.

Napné oči in začujeno gleda okolu sebe, kot bi ne hotela verjeti, da je to res, da gori njena

koča! Vsaj je bila vendar v nji toliko let sama — in sedaj se je veselila, da bode v prihodnje vkupe s sinom. —

Da bi v istini prišlo to trenotje, kako je ona skrbela za to — koliko se ukvarjala — štedila! — Stara Zalaznica se naenkrat zdrzne! Vspne se po konci — glasno vikne — ter zbeži proti durmi goreče kočje! —

Oni, ki so hiteli za-njo in jo videli, kako odtrgava vrata od podstrešja in beži na podstrešje, koder se je valil dim, skušaje prodreti v polnem toku skozi streho, čuli so še, kako je kričala na stopnicah: „Ne zadržujte me — ondi imam za svojega sina nekaj spravljenega!“

Uderó jo za Zalaznico na podstrešje, — niso se brigali za dim; toda kaj to, v neprozornem dimu zgubi se jim stara Zalaznica in nihče ni vedel, kam je izginila!

Toda kmalu jim postane vse jasno! Tam, kjer je razpóka v strehi, valil se je gosti dim kvišku — a h krati se razprši, kakor bi ondi nekdo razkopaval in brskal med tlečo navlakó — in čuje se zajedno pretresujoči glas!

Bil je to glas stare Zalaznice, ko je našla pogrešano in tū skrite darilo za svojega sina!

deželi odvedli v zapor več mož, ki so poprej igrali večjo ali manjšo politično vlogo; mej temi je tudi odvetnik Valčev, katerega so zaprli, ker je na neki princu Ferdinandu izročeni pritožbi zoper ministre ponaredil nad dvajset podpisov.

Mej nemškimi kanclerjem in narodnimi liberalci so nastale razprtije zaradi postave zoper socialiste. Tega zakona pravomočnost bo potekla v jeseni prihodnjega leta, narodni liberalci pa nočejo pritrditi podaljšanju te dobe. — Parlamentarni krogi govoré o dvakratni ministerski krizi. Gossler je našel v ministerskem sovetu zapreke v vprašanji mirovnine za družino umrlih protestantskih duhovnikov, na drugi strani pa Scholz-u ne pritrjujejo tovariši gledé zlate denarne veljave.

V belgijski prestolnici so zasačili 27 oseb, zarotnikov zoper državo. Obtožnica navaja dejanja, ki jo popolnoma opravičujejo; kot dušo zaroti imenuje nekega Defuisseaux-a. Zarotniki so mej seboj občevali s pomočjo tajne abecede. Obtožnica končno pravi: Vsi zatoženci so trdno sklenili, upihati vstajo. Oborožene čete, pomnožene s somišljeniki iz Francije, bi bile začele prodirati proti Bruslju. Razdejale bi bile vse mostove, pretrgale brzojavni in železnični promet.

Francoske konservativno časopisje pravi, da Boulangerjev govor v Toursu nikakor ne bo predrugačil njihovega postopanja. Republikanski listi generalu očitajo, da se dobrih duhovščini, oportunska „République Française“ pa pravi: Boulangerjev govor je sramotitev republike, na kar se najbolje odgovarja z zaničevalnim molčanjem. — Pogreb umrlega mornaričnega ministra Jaurésa je bil veličasten. Vdeležil se ga je tudi maršal Mac Mahon. Ko ga je vračajočega se domov spoznal narod, pričel ga je navdušeno pozdravljati. Maršal, kateremu je moralo napraviti redarstvo pot skozi množico, je bil vidno ginjen.

Italijanska zbornica je predvčeraj pričela zopet svoje zasedanje. Crispi jej je naznanil zadnje ministerstvene premembe. Finančni minister je umaknil finančne predloge, pridržavši si pravico, da v kratkem predloži predelan načrt o hišnem davku. Isti minister je izročil poslancem načrt postave, ki pooblašča vlado, da sme carinske tarife predrugacevati s kraljevskimi ukazi. Bonghi je zahteval pojasnil, kakó se je rešila zadnja ministerska kriza. Crispi mu je odgovoril, da je rešitev primerna zborničnim glasovanjem, t. j. ustavna. S tem je bil končan ta dogodek. Della Valle in Di Rudini želita interpelovati o podeljenem varstvu sultanatu Opii. Crispi je rekel, da bo dal potrebna pojasnila drugi dan.

Havasovo izvestje poroča iz rumunske prestolnice: Konservativci so pozvali Vernesca, naj izstopi iz ministerstva ter s Catargijem prevzame vodstvo liberalno-konservativne stranke. Ker pa Vernesco noče izstopiti iz kabineta, razcepila se je liberalno-konservativna stranka v pristaše Catargijeve in Vernescove. Konservativni krogi trdijo, da namerava Catargi ustanoviti novo parlamentarno stranko „neodvisnjakov“, ki bi obsegala stroge konservativce in nekaj neodvisnih liberalcev.

Izvirni dopisi.

Iz Trzina, 16. marca. Pred nekim časom je „Slovenec“ poročal, da je bil Ivanov hlapec od nepoznatih lopovov napaden v Trzinu, in to je tudi „Mir“ omenil in pristavil še, da je v Trzinu že od nekdaj na slabem glasu. To pa ni povsem resnično. Stvar je ta: Velika cesta gre od Trzina do Dobrave kake štiri kilometre po samoti čez gozd in ljudje gredoči iz Ljubljane se mej potjo jedni preveč vpijanijo in ti posebno skozi to samoto vpijejo na sopotnike in je, ako je prilika, tudi napadajo, in tako

Vskliknila je zadnjikrat!

V dimu in plamenih skoro nezavestna zopet urno beži nazaj — pa ni prišla še do stopnice — ko se udere ogorelo slabo tramovje od stropa in napósled še ta — plameni švignejo prosto proti nebu.

In ti tramovi zaprečijo Zalaznici pot! — Tudi njo poderó in pokopljejo pod seboj, da bi več ne vstala.

Oteli so jo sicer, da bi popolnem ne zgorela, toda življenje njeno bilo je uničeno.

Pokončali so ti ogoreli tramovi življenje, uničili srečo trenótijs, v kojem bi se bila z veseljem pozdravila sin in mati, v kojem bi bila srečna mati izročila sinu svojemu prištedek, da bi mogel pričeti novo življenje — da, uničili so to malo darilce materino za njeno dete. —

Ko Zalaznico doli prinesó in jo tresejo, tó jej pade iz roke nekaj zavitega.

V malem, ožganem koščku platna imela je nekoliko tudi ožganih papirnatih goldinarjev.

Bilo je to darilo, prištedek stare matere za sina, za kojega je žrtvovala i življenje! — — —

A. S.

to okolico napravijo nevarno na ime domačinov. Da pa bi se to zabranilo, naj bi se zopet žandarmerijska postaja v Trzin nastanila, kjer je že nekdaj bila, in se je le zaradi neugodnega stanovanja premestila. Ker je v Trzinu zdaj zopet lepo in ugodno stanovanje prirejeno, naj bi se dotične oblasti na to ozirale in žandarmerijsko postajo zopet v Trzin nastanile. Naj bi se ne gledalo le na prijetno in zabavno stanovanje, marveč na službene ozire, na javni red, občno varnost na državni cesti. — Za poštno zvezo naj bi se nastavila nabiralnica listov in odpravnistvo, ker je zdaj prav neugodno. Nekaj pisem pride v Mengeš, nekaj v Domžale, in tako se še le v tednu pismo dobi in mora potnina plačati. To je neprijetno za obrtnike, katerih je do štirideset, in druge stanovalce. Tu je do 117 hišnih števil. Pred par leti si je občina napravila lepo šolo in bo vedno več dopisovanja in občila.

Tudi so se potrebni koraki storili, da občina dobi svojega gosp. duhovnika. Tako si občina prizadeva za gmotno in duševno izobraženje, kar je bilo prejšnje čase zelo pomanjkljivo in nedostatno.

Iz Šempetra, 14. marca. Za pogorelece v Hrastju so darovali: Blagorodna gospoda Josip Gorup, veleposestnik na Reki, in Franjo Kalister, veleposestnik v Trstu, po 100 gld.; p. n. g. Jos. Marn, častni kanonik in c. kr. gimnazijski profesor, 5 gld.; po čast. g. Gr. Malovrhu, župniku v Stranjah, 3 gld.; č. g. Jarnej Primožič, kurat v Vrabčah, 7 gld.; č. g. Ign. Okorn, župnik v Šenožecah, 4 gld.; neimenovani občanec šempeterski zopet 5 gl.; po p. n. g. M. Skubicu, častn. kanoniku in dekanu iz Ribnice, 26 gld.; gospodična Ivanka Zakotnik iz Št. Vida nad Ljubljano, 5 gld.; „Nekdo iz Primorja“ v dober namen, 5 gl.; po č. g. Ant. Ponikvarju, župniku v Knežaku, farani 8 gld.; č. g. Ivan Škerjanec, kurat v Harijah z duhovnjani, 4 gld.; po č. g. M. Saje-tu, župniku v Štangi, 2 gld. 20 kr.; č. g. Janez Skvarča z duhovnjani v Budanjah, 12 gld.; č. g. Ign. Vrančič, župnik v Zagracu, 4 gld.; po č. g. K. Kurentu, farani crnovrški, 13 gld.; po č. g. Jak. Bajcu, kuratu na Suhorju, 12 gld.; č. g. Matej Tavčar, župnik v Komendi, 20 gld.; č. g. A. Gasperčič, kapelan v Rojanu pri Trstu, 1 gld.; č. g. Janez Čibašek, župnik pri sv. Vidu nad Cerknico, 2 gld.; č. g. Ant. Žgur, župnik v Ledinah, 3 gld.; iz Doba po č. g. župniku 20 gld.; po č. g. Jan. Ažmanu, župniku na Dovjem, 12 gld.; č. g. L. Šabec z Vrhovne 5 gld.; po č. g. Ivanu Podboju, župniku, planinski farani 3 gld.; č. g. Krek, kapelan v Cerknici, 1 gld.; po č. g. J. Virantu, župniku mokronoškem, 2 gld. 20 kr.; iz Preske č. g. župnik M. Derčar 5 gld., farani 6 gld.; č. g. Fr. Groznik, vikarij v Zagorji, s farani 6 gld.; po č. g. Mat. Mraku, župnijskem upravitelju v Gorjah, farani 28 gld. 50 kr.; gospa vdova Ahačič iz Tržiča več železnine; č. g. Prim. Peterlin 3 gld.; č. g. Fr. Jereb, župnik v Zaspem, 5 gld. 20 kr.; č. g. Fr. Dolinar, župnik v Horjulu, 3 gld. 50 kr.; po č. g. Fr. Dolinarju, župniku pri sv. Katarini, farani 10 gld.; po č. g. Jos. Vidmarju, župniku v Žireh, farani 4 gld.; po preč. g. Andr. Drobnič, dekanu v Šmarji, nabranih 48 gld.; po č. g. Oblaku, župniku v Borovnici, farani 7 gld.; fara Dobovec po č. g. župniku Alojziju Jerše-tu 7 gld.; č. g. Gržina iz Šempetra 5 gld.; iz Škof. Loke po prečast. g. župniku in duh. svetniku Bl. Šokliču 20 gld.; č. g. Ivan Zdražba, župnik na Prežganju 5 gld.; farani iz Javorja po č. g. župniku Jos. Golmajerju 2 gld. 50 kr.; č. g. Jurij Sorc, župnik na Krki 13 gld.; č. g. Fr. Pleško, duhovnik v Podragi na Vipavskem 5 gld. 95 kr. — Bog blagim darovalcem obilne darove bogato povračuj!

Ant. Verbajš, kurat.

Iz Ljutomera, 18. marca. (Dve volitvi.) Dne 7. marca smo imeli tukaj dopolnilno volitev v državni zbor za mesta in trge, katerim je dr. Ausserer izročeno poslanstvo povrgel. Ker se je naprej vedelo, da zmaga poslanec, katerega mariborski liberalci za kandidata postavijo, in ker narodna stranka z njihovim dr. Kokošinekom ni bila zadovoljna, zato se narodnjaki te volitve niso vdeležili; samo v Središču so nekateri na svojo roko volili središkega narodnega trgovca gosp. M. Robiča, da ne bi bil dr. Kokošinek soglasno izvoljen. Pri nas v Ljutomeru je izmed 90 volilcev jih prišlo 25 volit, ki so vsi dali svoje glasove dr. Kokošineku. Med temi volilci je bila večina uradnikov, čeravno je znano, da bode dr. Kokošinek v opoziciji s sedanjo vlado.

Teden dni poznej, dne 14. marca, pa smo imeli iz tistega vzroka dopolnilno volitev v deželni zbor. Ker je pri tej volilni skupini več upanja za narodnega kandidata in ker so liberalni Ptujčani,

našega tržana, gosp. J. Steyer-ja, proglasili za nemškega kandidata, odločili so se narodnjaki te volitve vdeležiti se, četudi samo za poskus, kajti v tej volilni skupini odločujejo liberalni Ptujčani skoro ravno tako, kakor Mariborčani v volilni skupini za državni zbor, potem pa je njihov kandidat gospod J. Steyer kot dolgoletni ljutomerski župan obče poznan mož in torej jako priličen kandidat. Ko bi se ne bil za nemškega kandidata proglasil, morebiti ne bi narodnjaki zoper njega delali. Ali najbolj zaradi tega so prosili narodnjaki tukajšnjega obče čislane tržana gosp. Ivana Kukovca, naj on prevzame kandidacijo za narodno stranko. On je odgovoril, da prevzame poslanstvo, ako bode izvoljen, da pa kot javen kandidat ne nastopi; in tako je prišlo, da so narodni volilci svoje glasove oddajali gosp. Ivanu Kukovcu. G. Kukovec pa bi bil še precej več glasov dobil, ko ne bi bila vsled izvanrednega dogodka ravno ljutomerski narodni volilci domá ostali. Kratko pred volitvijo je namreč umrl jedini brat Steyer-jev, kar mu je naredilo veliko žalost. G. Kukovec je vsled tega narodnim volilcem naznanil, da gledé na ta dogodek neče gosp. Steyer-ju žalosti množiti in proti njemu kandidirati, zabraniti pa tudi ne more, če kdo hoče njega voliti. Vsled takih okoliščin se je torej podal samo jeden naroden volilec na volišče, ki je naznanil volilni komisiji, da ljutomerski narodni volilci jako obžalujejo, da je gospod Steyer nastopil kot nemški kandidat, da pa zaradi njegove današnje nesreče narodni kandidat odstopi od kandidature zoper njega in narodni volilci ne bodo volili. Potem je izmed 117 volilcev 35 glasov dobil gosp. Steyer in volitev je bila končana. Volilci so bili zopet vsi tisti, ki so pred jednim tednom volili dr. Kokošineka, in deset drugih se jim je še pridružilo.

Radovedni smo, ali bode to obnašanje slovenskih volilcev kaj vplivalo na g. poslanca Steyer-ja v njegovom postopanju v deželnem zboru? Nekateri trdijo, da bode, prihodnost pa bode nam pokazala, ako bode to res.

Dnevne novice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je volil te dni umrli kurat na Slapu, č. g. Matej Koder, deset forintov. — Čast njega spominu!

(Visokorodnemu gosp. deželnemu predsedniku) so v ponedeljek gg. župan Drobnič, deželni poslanec Pakiž in svetovalec Šega izročili diplomu častnega občana sodraškega.

(V državnem zboru) so včeraj v proračunski debati o proračunu naučnega ministerstva govorili štirje govorniki in sicer dr. Fuss, princ Liechtenstein, dr. Weitlof in Ozarkiewicz. Danes nadaljujejo debato.

(Katoliški shod na Dunaji.) Osnovni odbor drugega občnega katoliškega shoda za vso avstrijsko državo razpošilja vabilo, red in pogoje vdeležitve shoda, ki bode od dne 29. aprila do 2. maja t. l.

(Ljubljanska trgovska zbornica.) Trgovinski minister je potrdil g. V. Petričiča kot predsednika in g. M. Pakiča kot podpredsednika trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani za l. 1889.

(Kje je ravnopravnost?) Poroča se nam, da je v „Dobu pri Ljubljani“ ustanovljena nova pošta. Slavno poštno ravnateljstvo pa je preskrbelo poštni pečat le z nemškim napisom „Aich b. Laibach“.

(Slovensko gledališče.) Včerajšnja predstava je bila dobro obiskana. Ker smo o igrokazu vže govorili, omeniti nam je ob kratkem, da nam gđ. Zvonarjeva včeraj ni tako ugajala, kakor prvikrat, ker je v drugem oddelku „Heleno“ predstavljala prenaivno; v prvem oddelku pa je „Lenico“ izvrstno pogodila. Beneficijanta sta prav dobro igrala, le tu in tam je gosp. Kocelj pozabil, da je „Lipnik“ trd kmet. Častniki so se od zadnjich mnogo izvežbali. Gđ. Zora je preklepetava; gosp. Borštnik je sicer izborno igral, toda odločno moramo z ozirom na mlajše občinstvo grajati Bojanovega srca radostne znake.

(Iz Retij) pri V. Laščah nam piše g. Fran Gruden, da je nekdo v nekem slovenskem listu razžaljivo opisal spoštovanja vredne gospode v Laščah. Dotičnemu spisu je bil izmišljen podpis. Da ne bodo sumničili nedolžne dopisovalce, naj pride pisatelj na dan s pravim imenom. Pregovor pravi: Nič ni tako skrito, da bi kdaj ne bilo očito.

(„Dom in Svet“) ima v tretji številki nastopno vsebino: „Deseti brat“ (A. H.). — „Brata“ (Novela, spisal A. Funtek). — „Garibaldi“ (Humoreska, spi-

sal J. L.). — „Prestal“ (A. Funtek.) — „Goram“ (S. Trpin). — „Vzdih“ (J. Kobal). — „Ali je umetnost sama sebi namen?“ (And. Kalan). — Slovestvo.

(Iz Novega Mesta) se nam piše 18. t. m.: „Dolenjskih novic — vsaj veselih — nimam, žalostnih pa ne maram pripovedovati — razven, da smo imeli sinoči tu v Kandiji ogenj. Pogorela je hiša g. Andejeta. Bila je krita s slamo in v njej precej krme; zato je bil ogenj velik in nevarnost za sosede velika. Sreča je, da ni bilo vetra, kakor je pihal prejšnja dva dneva.“

(Umrlo) je v Ljubljani od 10. do 16. marca 24 oseb, 12 moškega in 12 ženskega spola, med temi v deželni bolnišnici 8, v vojaški bolnišnici 1 in v kaznilnici 1. Rojenih je bilo ravno v tem času 24 otrok in sicer 12 moškega in 12 ženskega spola, med temi eden mrtvorjen.

(Nesreča.) Iz Radovljice se poroča, da je poneдельник večer trgovec Zupan zapustil stanovanje, ne da bi ugasnil svetilnico na mizi. Ko se je čez pol ure vrnil, zapazil je, da tli blago, ki je bilo namenjeno za semenj. Blago se je užgalo, ker se je svetilnica razletela. Škode je do 100 gl.

(Nov Mezzofanti.) Iz Varšave se poroča, da se še ta mesec vrne iz Amerike Poljak Josip Vilimovski, ki se odlikuje po čudovitem spominu in znanji tujih jezikov. Star je 34 let in govori 14 jezikov, med temi hebrejski, starogrški in latinski. Kakor trdijo, more članke, dolge do 100 tiskanih vrst, katere je prej prečital, narekovati na pamet. Vilimovski namerava nastopiti tudi v Berlinu, Vratislavi, Draždanih, Monakovem, na Dunaji in v Pešti.

(Pomlad.) Dasi je po „Pratiki“ 21. dan marca prvi pomladni dan, vendar je že sv. Jožef razbil ledove in proklestil pot novi pomladi. Sneg se taja na visokih gorah, kjer je mraz v kraljevskem veličastvu vihtil žezlo s trdo roko. Urni viri hité v dolino in proglašajo veselje, da je prišla ljuba pomlad in zasela zračni prestol gorski. Zlato solnce in južna sapa nosita smrt sneženim orjakom in iz tesnih ječ spuščata jetnike, da se daleč po višinah prostira krasni rod planinskih cvetic in z juga se v gostih tolpah vrača zarod krilatih pevcev. Dolgo zimo je občutil letos delavec, a na mnogih krajih pričeli so že z delom.

(Gluhonemih, za šolo godnih otrok) je na Kranjskem po najnovejšem štetju 128, slepih pa 25.

Telegrami.

Dunaj, 19. marca. „Vaterland“ objavlja poziv k vdeležbi drugega splošnjega avstrijskega katoliškega shoda, ki se bo vršil od 29. dne aprila do 2. dne maja.

Dunaj, 20. marca. Kralj Milan, ki je včeraj v Budimpešti sprejel cesarjev pol ure trajajoč obisk ter se vdeležil dvornega obeda, je danes došel na Dunaj. Na kolodvoru ga je sprejel poslanik Petronjevič. „Fremdenblattu“ se poroča iz Belegagrada, da je kralj Aleksander poslal kraljici Nataliji pismo, v katerem jo prosi, naj ne pride v Srbijo, ker bi njen obisk otežil njegovo stališče ter mu onemogočil obiskati jo v inozemstvu.

Praga, 19. marca. Od osebnega vlaka, ki je od tukaj zvečer odšel po Fran-Josipovi železnici, skočilo je vsled zlomljenega kolesa mej Ričanom in Pišelyjem sedem vóz z natirja; štiri potniki so mrtvi, sedem je ranjenih. Od železniškega osebja se ni nikdo ponesrečil. Odpeljal se je pomožen vlak. Potniki dunajskih kurirnih vlakov se morajo prevesti.

Budimpešta, 19. marca. Srbski kralj Milan je došel; na kolodvoru ga je občinstvo

prijazno pozdravljalo. Danes ga bo cesar sprejel v avdijenci ter bo Milan ostal pri dvornem obedu. — Kakor trdi časopisje, odpotovala bo cesarica vsled zdravniških svetov in cesarjeve želje, da si okrepča zdravje, vže prihodnje dni v spremstvu nadvojvodinje Valerije za tri tedne v Wiesbaden, kjer se je sedaj nastanil profesor Metzger.

Umrli so:

16. marca. Frane Bitenc, delavčev sin, 4 dni, sv. Petra cesta 69, božjast. — Matija Zührer, bivši uradnik, 61 let, Ulice na Grad 12, jetika. — Lucija Dražil, tkalčeva žena, 61 let, Ulice na Grad 6, prsna vodenica. — Alojzija Not, zidarjeva hči, 10^{1/2} let, sv. Petra cesta 4, vodenica v glavi.

18. marca. Ivana Končan, delavka, 18 let, Hradeckega vas 4, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	razlomera v mm			
18.	7. u. zjut.	739.0	— 6.4	sl. svzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	736.3	5.4	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	735.2	1.2	sl. zap.	„	
19.	7. u. zjut.	733.4	— 0.8	sl. zap.	jasno	0.00
	2. u. pop.	732.6	8.0	sr. zap.	oblačno	
	9. u. zveč.	731.0	5.8	sl. zap.	„	

Srednja temperatura obeh dni — 0.1° in — 4.3°C, za 3.4° in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. marca.

Papirna renta 5 % po 100 gl. (s 16 % davka)	83 gl. 45 kr.
Sreberna „ 5 % „ 100 „ 16 % „	83 „ 95 „
5 % avstr. zlata renta, davka prosta „	111 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta „	99 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke „	895 „ — „
Kreditne akcije „	304 „ — „
Francoski napoleond. „	9 „ 61 „
Cesarski cekini „	5 „ 70 „
Nemške marke „	59 „ 45 „

Zobozdravnik Schweiger

stanuje pri Maliču (hôtel Stadt Wien), II. nadstropje št. 23.

Ordinira od 1/2 10. do 1/2 1. ure zjutraj in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 1/2 10. do 1. ure. (4)

Parno ribje olje

zoper bramljice, krtice (rachitis), sušico, kronične spuščaje itd. itd. se dobi v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja uporaba proti povzeta izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—19)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Specialiteti: Ultramarinmodra in zelena barva.

Deller-jev

Edina zaloga in prodaja za vso Kranjsko pri

J. LININGER-ju

v Ljubljani, Rimska cesta 9.

radgonski

(1)

Najboljša namizna okrep-čujoča pijača.

Zanesljivo zdravilno sredstvo proti kataru v dihalniku, prehlajenju želodca, zlati žili, protinu in glavobolu vsled prehlajenja (trganju).

najčistejši alkalični

Ne zamenjati z radensko kisló vodo.

kislec (kislá voda).